Dosarul nr. 3-14/26
Număr atribuit conform PIGD: 2-26076428-21-3-16062026

H O T Ă R Â R E
În numele legii

15 iulie 2026
or.Cimișlia
Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Brînza Andrei
Grefier Damaschin Alexandra
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, avocatul Terziman Alexandru
În lipsa:
Pîrîtei, reprezentantul Primăriei s.Ialpujeni r-l.Cimișlia

a examinat în ședință publică, în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Terziman Alexandru, în interesele reclamantului Postolache Vitalie către Primăria s.Ialpujeni r-l.Cimișlia privind constatarea nulității dispoziției administrative nr.53-b din 10.11.2025, constatarea nulității avizului-concluzie nr.09 din 10.11.2025, cu anularea actelor administrative și încetarea efectelor juridice a actelor contestate

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La data de 16 iunie 2026 în instanța de judecată a parvenit cererea depusă de avocatul Terziman Alexandru în interesele lui Postolache Vitalie, privind constatarea nulității și anularea actelor administrative (f.d. 3-4).

În fapt reprezentantul reclamantului indică că, la data de 10 noiembrie 2025, Primăria comunei Ialpujeni a emis Avizul-Concluzie nr. 09 privind oportunitatea instituirii custodiei asupra minorei *****. În baza acestui aviz a fost emisă - Dispoziția nr. 53-b din 10.11.2025 privind instituirea custodiei.

Mai indică, că la 12 mai 2026 s-au adresat către Primăria s. Ialpujeni prin intermediul poștei electronice „primariaialp@gmail.com” cu cerere privind eliberarea copiilor dosarului administrative care a stat la baza emiterii actelor administrative.

În acest sens, reprezentantul reclamantului a susținut că, la data de 18 mai 2026, în urma examinării dosarului administrativ care a stat la baza emiterii actelor administrative contestate, au fost constatate multiple încălcări ale normelor imperative ce reglementează instituirea custodiei, prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 81 din 22 februarie 2023.

În particular, acesta a invocat nerespectarea obligației de evaluare prevăzute la pct. 83 din Regulament, a obligației de ascultare a copilului prevăzute la pct. 86, lipsa motivării actelor administrative, precum și încălcarea principiului legalității și a principiului interesului superior al copilului, consacrate de Legea nr. 140/2013 și de Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. Potrivit susținerilor reprezentantului reclamantului, aceste încălcări au afectat în mod direct legalitatea și conținutul actelor administrative contestate.

Totodată, reprezentantul reclamantul a susținut că, în temeiul pct. 90 din Hotărârea Guvernului nr. 81 din 22 februarie 2023, dispoziția privind instituirea sau refuzul instituirii custodiei poate fi contestată direct în instanța de contencios administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. În acest sens, reclamantul a considerat că este îndreptățit să sesizeze direct instanța de judecată cu prezenta acțiune.

De asemenea, reprezentantul reclamantului a invocat că nelegalitățile sus-menționate au fost identificate de reclamant, prin intermediul reprezentantului său, doar în urma studierii dosarului administrativ, la data de 18 mai 2026. Potrivit susținerilor acestuia, până la acel moment reclamantul nu a avut posibilitatea obiectivă de a cunoaște viciile procedurale care au afectat legalitatea actelor administrative contestate.

În aceste condiții, prin acțiunea înaintată, reclamantul a solicitat: admiterea integrală a acțiunii, constatarea nulității și anularea Dispoziției nr. 53-b din 10 noiembrie 2025 privind instituirea custodiei asupra minorei *****, constatarea nulității și anularea Avizului-concluzie nr. 09 din 10 noiembrie 2025, încetarea efectelor juridice ale actelor administrative contestate.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 17 și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 21 și următoarele din Codul administrativ, prevederile Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, Hotărârii Guvernului nr. 81/2023 pentru aprobarea Regulamentului-cadru cu privire la instituirea custodiei și asigurarea organizării și funcționării Serviciului de tutelă/curatelă, Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, precum și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În ședința de judecată reclamantul Postolache Vitalie fiind legal citat despre data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul Terziman Alexandru.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Terziman Alexandru, a solicitat admiterea acțiunii, invocând încălcarea procedurii administrative la emiterea Dispoziției nr. 53-b din 10.11.2025 și a Avizului-concluzie nr. 09 din aceeași dată, prin nerespectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 81/2023. În particular, a menționat că nu a fost ascultată opinia minorei cu privire la instituirea custodiei și nu a fost efectuată o evaluare efectivă a condițiilor de trai, procedura fiind realizată în mod formal, fără respectarea garanțiilor legale și a interesului superior al copilului. În consecință, a solicitat constatarea nulității și anularea actelor administrative contestate.

Pârâta reprezentantul Primăriei s. Ialpujeni în ședința de judecată a fost reprezentat de către primarul Burduh Vitalie. Fiind prezent în ședința de pregătire a cauzei a susținut că nu recunoaște acțiunea, solicitând respingerea acesteia.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară potrivit prevederilor Codului administrativ, iar suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar, iar procesele persoanelor juridice se susțin în instanță prin organele de administrare, angajați împuterniciți, avocați sau avocați stagiari. Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată, culpa reprezentantului fiind echivalentă culpei părții.

Conform art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și citațiile, se notifică participanților la proces în condițiile art. 96-114 din același cod.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că instanțele trebuie să întreprindă toate măsurile rezonabile pentru a cita părțile și a se asigura că acestea cunosc procedurile în care sunt implicate, inclusiv în cauzele Miholapa c. Letoniei și Ovuș c. Turciei. Totodată, comunicarea actelor judiciare urmărește să asigure părților cunoașterea hotărârii și a motivelor acesteia, astfel încât să le permită exercitarea efectivă a dreptului de a contesta actul judecătoresc, după caz, astfel cum a reținut Curtea în cauzele Diaz Ochoa c. Spaniei și S.C. Raissa M. Shipping S.R.L. c. României.

În speță, instanța constată că participanților la proces le-au fost asigurate toate posibilitățile legale pentru a cunoaște despre examinarea cauzei și despre ședințele de judecată stabilite, inclusiv prin intermediul portalului național al instanțelor judecătorești www.instante.justice.md.

Prin urmare, instanța a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura participarea efectivă a părților la examinarea cauzei și respectarea garanțiilor unui proces echitabil. Neprezentarea acestora în ședința de judecată, în

condițiile în care au fost legal citate și au avut posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale, reprezintă o opțiune procesuală proprie, părțile asumându-și consecințele neparticipării la examinarea cauzei.

Admisibilitatea acțiunii

Potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, acțiunea în constatare poate fi înaintată pentru constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ.

Totodată, potrivit art. 22 alin. (1) și art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată cercetează starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute de participanții la proces, nici de cererile acestora privind administrarea probelor.

Instanța reține că, la momentul înaintării acțiunii, reclamanta a invocat vătămarea unui drept printr-un act emis în cadrul activității administrative a unei autorități publice, circumstanță care urmează a fi examinată prin prisma condițiilor prevăzute de art. 17 și art. 20 din Codul administrativ.

Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. În cazul în care acțiunea este inadmisibilă, aceasta se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Potrivit art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în cazurile expres prevăzute de lege, inclusiv atunci când există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, când la aceeași sau la o altă instanță se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209, când reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept prin activitatea administrativă, precum și în celelalte cazuri prevăzute la lit. a)-h) ale alin. (2) al art. 207 din Codul administrativ.

Din coroborarea dispozițiilor legale menționate rezultă că, la etapa verificării admisibilității, instanța urmează să verifice existența condițiilor procesuale necesare examinării acțiunii în contencios administrativ, inclusiv existența unei activități administrative susceptibile de a fi supusă controlului judecătoresc, competența instanței, respectarea formei și condițiilor de înaintare a acțiunii, respectarea procedurii prealabile, dacă aceasta este obligatorie, respectarea

termenului de înaintare a acțiunii și existența unui drept sau interes legitim pretins a fi vătămat prin activitatea administrativă.

În speță, obiectul acțiunii îl constituie contestarea nulității dispoziției administrative nr.53-b din 10.11.2025 cu privire la instituirea custodiei și avizului-concluzie nr.09 din 10.11.2025 privind oportunitatea instituirii custodiei, cu anularea actelor administrative și încetarea efectelor juridice a actelor contestate.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În sensul art. 7 din Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituit(ă) prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Conform art. 10. alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit prevederilor art. 15 din același cod, operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Astfel reieșind din normele citate instanța reține că, dispoziția administrativă nr. 53-b din 10.11.2025 privind instituirea custodiei constituie un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât reglementează o situație individuală și produce efecte juridice directe prin instituirea custodiei asupra copilului, iar avizul-concluzie nr. 09 din 10.11.2025 privind oportunitatea instituirii custodiei este, în principiu, un act preparator al procedurii administrative, care fundamentează emiterea dispoziției. Dacă acesta doar exprimă concluzia autorității asupra oportunității instituirii custodiei, fără a produce prin sine efecte juridice directe, poate fi calificat drept operațiune administrativă în sensul art. 15 alin. (1) din Codul administrativ.

Prin urmare, instanța reține că, dispoziția administrativă nr.53-b din 10.11.2025 cu privire la instituirea custodiei și avizului-concluzie nr.09 din 10.11.2025 privind oportunitatea instituirii custodiei, constituie acte emis în cadrul activității administrative și sunt susceptibil de a fi supus controlului judecătoresc,

urmând ca natura și efectele juridice ale acestora să fie apreciate în continuare prin prisma prevederilor Codului administrativ.

Conform prevederilor art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța de judecata remarca, ca raportând prevederile menționate la actele cauzei, instanța de judecată reține că, acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, în consecință instanța de judecată constată lipsa unor temeiuri prevăzute de art. 207 Cod administrativ pentru a recunoaște cerințele reclamantului ca fiind inadmisibile.

Cu privire la respectarea procedurii prealabile instanța reține că, în temeiul pct. 90 din Hotărârea Nr. HG81/2023 din 22.02.2023, în cazul dezacordului cu dispoziția privind instituirea sau refuzul instituirii custodiei asupra copilului, persoanele interesate o pot contesta în instanța de judecată, în ordinea contenciosului administrativ, fără a fi necesară respectarea procedurii prealabile.

Referitor la termenul de contestare, instanța stabilește că, potrivit art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Totodată, conform art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, în cazul în care informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

În speță, instanța constată că actele contestate, au fost emise la data de 10 noiembrie 2025, respectiv dispoziției administrative nr.53-b din 10.11.2025 nu conține informații cu privire la calea și termenul de atac. Prin urmare, sunt incidente prevederile art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, care instituie un termen special de înaintare a acțiunii, de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ. Potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că reclamantul a luat cunoștință de dosarul administrativ, care a stat la baza emiterii actelor administrative la data de 18 mai 2026 prin intermediul reprezentantului său. Prin urmare, acțiunea formulată de Postolache Vitalie la data de 16 iunie 2026 a fost înaintată în interiorul termenului prevăzut de lege.

În aceste considerente instanța de judecata ajunge la concluzia ca acțiunea urmează a fi declarata admisibilă.

Aprecierea instanței

Audiind poziția participanților prezenți la proces, cercetând materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Instanța de judecata menționează, ca prin prisma prevederilor art.6 al. (1) al Convenției Europene pentru protecția Drepturilor Omului si a Libertăților Fundamentale, prevede că orice persoană are dreptul să-i fie examinată cauza sa în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent si imparțial, stabilit prin lege, care va decide asupra drepturilor şi obligațiilor sale civile sau asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva ei.

În conformitate cu art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Potrivit art.1 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În corespundere cu prevederile art.2 din aceiași lege, act administrativ reprezintă, manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum şi nesoluționarea în termenul legal a unei cereri

Conform art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ şi individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terţ, emise de autorităţile publice şi autorităţile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităţilor publice; funcţionarii din structurile specificate la lit. a) şi b).

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1), (2) din legea sus numită, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ şi nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să

sesizeze instanţa de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv şi repararea pagubei cauzate. Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanţei de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege şi în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluţionarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei cauzate.

Conform art.17 Cod administrativ, indica, ca drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Prin prisma prevederilor art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Din materialele cauzei instanța constată că, de către Pușcaș Veronica a fost înaintată către autoritatea tutelară locală s. Ialpujeni cerere privind instituirea custodiei asupra copiilor săi minori, în legătură cu intenția sa de a pleca temporar la muncă peste hotare (f.d. 18).

În acest sens la cerere s-a anexat copia certificatului de naștere a copiilor (f.d. 26), copia buletinului de identitate a solicitantului (f.d. 24), copia buletinului de identitate a potențialului custode (f.d. 25), acordul potențialului custode la instituirea custodiei (f.d. 17).

Potrivit copiei acordului privind instituirea custodiei asupra copilului, semnat de către Postolache Vitalie, rezultă că în temeiul cadrului legal pertinent, reclamantul și-a exprimat în mod expres consimțământul pentru instituirea custodiei asupra minorei *****.

La data de 10 noiembrie 2025, autoritatea tutelară locală, prin intermediul primarului Burduh Vitalie, a eliberat certificatul de confirmare a depunerii cererii privind instituirea custodiei asupra minorei ***** (f.d 20).

Instanța reține că, la aceeași dată, Comisia de examinare a condițiilor locative și sociale a întocmit ancheta socială de evaluare inițială (f.d. 21–22). Potrivit acesteia, au fost constatate capacități adecvate de îngrijire a copiilor atât din partea mamei, cât și din partea concubinului acesteia, precum și condiții satisfăcătoare pentru creșterea și dezvoltarea minorilor. Totodată, s-a recomandat instituirea custodiei asupra copiilor minori în favoarea concubinului mamei, Postolache Vitalie, cu condiția reevaluării periodice a situației familiale și menținerii relațiilor sociale ale copiilor.

Instanța atrage atenția asupra unei neconcordanțe între datele consemnate în ancheta socială și actele de stare civilă prezentate la dosar. Astfel, în ancheta socială, Postolache Vitalie este indicat în calitate de concubin al Veronicăi

Pușcașu, în timp ce, potrivit actului de căsătorie nr. 6 din ***** (f.d. 23), cei doi au încheiat căsătoria la data respectivă.

Tot la 10 noiembrie 2025 de către autoritatea tutelară a fost întocmit și eliberat avizul-concluzie privind oportunitatea instituirii custodiei (f.d. 19). Potrivit acestuia autoritatea tutelară- Primăria s.Ialpujeni a considerat oportună instituirea custodiei de către Postolache Vitalie asupra copilului *****.

Ulterior, prin Dispoziția nr. 53-b din 10 noiembrie 2025, primarul comunei Ialpujeni, Burduh Vitalie, a dispus instituirea custodiei asupra minorei ***** și numirea lui Postolache Vitalie în calitate de custode. Totodată, s-a consemnat că primarul a adus la cunoștința custodelui drepturile și obligațiile aferente acestei calități, precum și faptul că autoritatea tutelară locală va monitoriza și va exercita controlul asupra îndeplinirii obligațiilor ce îi revin custodelui. De asemenea, s-a dispus publicarea dispoziției în Registrul de stat al actelor locale.

În acest sens, instanța stabilește că, custodia este o formă de protecție temporară a copilului separat de părinți din cauza aflării temporare a reprezentanților legali/unicului reprezentant legal al acestuia pentru o perioadă mai mare de două luni în altă localitate din țară sau de peste hotare ori a imposibilității realizării obligațiilor privind creșterea, îngrijirea și educația copilului din motive de sănătate.

Instituirea custodiei asupra unui copil reprezintă o procedură administrativă de protecție a copilului, în care fiecare etapă trebuie documentată și în care interesul superior al copilului prevalează asupra comodității adulților.

Potrivit pct. 5 din Hotărâre Nr. HG81/2023 din 22.02.2023 pentru aprobarea Regulamentului-cadru cu privire la instituirea custodiei și asigurarea organizării și funcționării Serviciului de tutelă/curatelă, instituirea custodiei este realizată de către autoritatea tutelară locală.

În conformitate cu art. 3 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, primarii satelor (comunelor) și orașelor au statut de autoritate tutelară locală. Prin urmare, în speță, primarul comunei Ialpujeni, Burduh Vitalie, a acționat în calitate de reprezentant al autorității tutelare locale la examinarea cererii privind instituirea custodiei asupra minorei ***** și la emiterea actelor administrative aferente acestei proceduri.

Conform art. 13 alin. (1) și (2) din aceiași Lege, în cazul copilului separat de părinți din cauza aflării temporare a părinților/unicului părinte pentru o perioadă mai mare de două luni în altă localitate din țară sau de peste hotare, autoritatea tutelară locală instituie custodia asupra acestuia, ca formă de protecție temporară a copilului, în scopul asigurării creșterii, îngrijirii și educației adecvate a acestuia.

Părinții/unicul părinte care intenționează să plece temporar în altă localitate din țară sau de peste hotare (la muncă, studii, tratament sau din alte motive) sunt

obligați să depună la autoritatea tutelară locală de la locul de trai al persoanei/persoanelor care urmează să exercite custodia cererea privind instituirea custodiei asupra copilului și declarația privind acordul persoanei/persoanelor respective, conform modelului aprobat de către Guvern.

Potrivit pct. 77 din Regulamentul-cadru cu privire la instituirea custodiei și asigurarea organizării și funcționării Serviciului de tutelă/curatelă, la primirea cererii, autoritatea tutelară locală întocmește actul de confirmare a prezenței actelor anexate și eliberează certificatul de confirmare a depunerii cererii privind instituirea custodiei, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13.

Conform pct. 83 din același Regulament, după înregistrarea cererii și a documentelor prevăzute la pct. 76, autoritatea tutelară locală dispune, în termen de 3 zile lucrătoare, evaluarea situației copilului, a condițiilor de creștere, îngrijire și educație a acestuia, precum și a mediului familial al persoanei sau persoanelor în grija cărora urmează să se afle copilul.

În temeiul pct. 84–85 din Regulament, evaluarea se finalizează prin întocmirea și eliberarea avizului-concluzie privind oportunitatea instituirii custodiei, în termen de 5 zile lucrătoare, iar în baza acestuia autoritatea tutelară locală emite, în termen de 3 zile lucrătoare, dispoziția privind instituirea custodiei sau dispoziția privind refuzul instituirii acesteia.

Totodată, pct. 86 din Regulament instituie obligația autorității tutelare locale de a asigura ascultarea opiniei copilului cu privire la oportunitatea instituirii custodiei, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate, atât în mod direct, cât și prin intermediul reprezentantului său legal ori al persoanei în grija căreia se află. Opinia copilului trebuie luată în considerare, în măsura în care aceasta nu contravine propriilor interese.

În conformitate cu pct. 87 din Regulament, informațiile colectate de autoritatea tutelară locală se sistematizează într-un dosar deschis pe numele copilului, un exemplar al dispoziției privind instituirea sau refuzul instituirii custodiei fiind anexat la dosar, iar un alt exemplar fiind expediat autorității tutelare teritoriale în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

Din coroborarea acestor dispoziții rezultă că procedura de instituire a custodiei presupune respectarea succesivă a etapelor procedurale prevăzute de Regulament, inclusiv evaluarea efectivă a situației copilului și îndeplinirea obligației de a-i asculta opinia. Respectarea acestor garanții prezintă o importanță deosebită, întrucât permite autorității tutelare să aprecieze în mod fundamentat dacă instituirea custodiei corespunde interesului superior al copilului.

În speță, analizând materialele dosarului administrativ, instanța constată că procedura de instituire a custodiei asupra minorei ***** a fost realizată într-o singură zi, fapt ce rezultă din datarea tuturor actelor procedurale cu aceeași dată, și anume 10 noiembrie 2025. Această împrejurare impune verificarea respectării

etapelor și termenelor procedurale prevăzute de pct. 77 și pct. 83–87 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 81/2023, precum și a caracterului efectiv al evaluării situației copilului, în vederea asigurării respectării interesului său superior.

Totodată, instanța constată că dosarul administrativ nu conține informații sau înscrisuri care să ateste ascultarea opiniei minorei ***** cu privire la oportunitatea instituirii custodiei, deși această obligație este prevăzută expres la pct. 86 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 81/2023. Prin urmare, nu rezultă că autoritatea tutelară locală ar fi asigurat respectarea dreptului minorei de a-și exprima opinia și că aceasta ar fi fost luată în considerare la adoptarea actelor administrative contestate, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate.

Instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului a susținut că acestuia nu i-au fost aduse la cunoștință actele din dosarul administrativ, iar acordul a fost semnat în grabă, în contextul în care mama minorei urma să plece peste hotarele țării. În acest sens, reprezentantul reclamantului a invocat faptul că procedura a fost desfășurată într-un interval scurt de timp, fără ca reclamantului să îi fie explicate pe deplin implicațiile și consecințele juridice ale acesteia.

Prin urmare, instanța apreciază că susținerile reclamantului sunt confirmate de materialele cauzei, din care rezultă că întreaga procedură administrativă a fost desfășurată într-o singură zi, circumstanță care coroborează afirmațiile acestuia privind caracterul grăbit al procedurii.

Totodată, instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată, pârâtul a susținut că măsura custodiei instituite în privința lui Postolache Vitalie a încetat în temeiul unei dispoziții a primarului. În vederea confirmării acestor afirmații, pârâtului i-a fost acordat un termen pentru prezentarea înscrisurilor justificative, respectiv a copiei actului administrativ prin care s-ar fi dispus încetarea custodiei în privința reclamantului, precum și a copiei actului prin care custodia ar fi fost instituită în privința unei alte persoane. Cu toate acestea, pârâtul nu s-a mai prezentat în ședința de judecată și nici nu a prezentat înscrisurile solicitate, astfel încât afirmațiile sale nu au fost susținute prin probe în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Cu titlu de remarcă, în cadrul contenciosului administrativ o mare importantă se acordă problemei privind vătămarea unui drept al unei persoane recunoscut de lege, deoarece persoana poate ataca actul administrativ în justiție numai dacă prin acest act se consideră vătămată într-un drept subiectiv, adică într-un drept recunoscut de lege. Fiind un drept conferit de lege, organul administrației

publice este obligat să demonstreze că acest drept al persoanei a fost respectat. Este important faptul că vătămarea dreptului subiectiv nu trebuie confundată cu cauzarea de prejudiciu, deoarece un drept subiectiv poate fi încălcat fără ca, prin aceasta, să se fi produs şi un prejudiciu.

În conformtiate cu prevederile art. 20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Potrivit art.189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ, și conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a); si alin.(2) Cod administrativ, stabilește, că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Totodată potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea

stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu art. 165 alin. (3) din Codul administrativ, nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 224 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul.

În speță, instanța constată că, deși procedura de instituire a custodiei asupra copilului a fost desfășurată în temeiul Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, precum și al Regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 81/2023, autoritatea competentă a omis să asigure respectarea dreptului copilului de a fi ascultat cu privire la oportunitatea instituirii măsurii custodiei, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate. Or, la momentul instituirii custodiei, minora ***** avea vârsta de 14 ani, circumstanță care impunea acordarea unei atenții deosebite opiniei

acesteia, în vederea asigurării participării sale efective la procesul decizional care o privea.

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate și având în vedere prevederile legale incidente, instanța concluzionează că actele administrative contestate, și anume dispoziția administrativă nr. 53-b din 10.11.2025 și avizul-concluzie nr. 09 din 10.11.2025, au fost emise cu nerespectarea cerințelor legale privind asigurarea dreptului copilului de a fi ascultat. Prin urmare, se impune anularea actelor administrative menționate, cu încetarea efectelor juridice ale acestora.

În conformitate cu prevederile art. 232, 224 - 226 din Codul administrativ, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ş t e :

Se admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Terziman Alexadnru, în interesele reclamantului Postolache Vitalie către Primăria s.Ialpujeni r-l.Cimișlia privind constatarea nulității dispoziției administrative nr.53-b din 10.11.2025, constatarea nulității avizului-concluzie nr.09 din 10.11.2025, cu anularea actelor administrative și încetarea efectelor juridice a actelor contestate.

Se constată nulitatea dispoziției nr.53-b din 10.11.2025 privind instituirea custodiei asupra copilului minor, cu anularea actului administrativ respectiv.

Se constată nulitatea avizului-concluzie nr.09 din 10.11.2025, cu anularea acestuia.

Se dispune încetarea efectelor juridice a dispoziției nr.53-b din 10.11.2025 privind instituirea custodiei asupra copilului minor și avizului-concluzie nr.09 din 10.11.2025.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Cimișlia. Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței
Judecătorul Brînza Andrei